

תת"ע 5223/01 - מדינת ישראל נגד יורם קין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 17-01-5223 מדינת ישראל נ' יורם קין
לפני כבוד השופט שרת קריספין-אברהם
בענין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

יורם קין

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 16.7.8. הودעת תשלום קנס בגין שימוש טלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיחס לו וטען: "השוטר טען שדיברתי בטלפון. לא דיברתי. הוא התנהג אליו בצורה מאוד אגרסיבית, אמרתי לו שאין לי טלפון, חזרתי משדה התעופה. הוא היה ממש אלים אליו. אני מתנדב מהמשטרה. לא היה לי טלפון אישי וגם נתתי לו אישור לחפש אותו".

מטעם המאשימה, העיד רס"ר אפי גולדברג, עורך הדוח והוגש הדוח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגש תדייסים מחברת סלקום, שסומנו נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 16.7.8, בסמוך לשעה 10:40, נפג הנאשם ברכב בכביש 1, מכיוון מזרחה לכיוון מערב ובהגיעו לק"מ 2, נצפה על ידי עד התביעה, שנסע על השול לימיינו, בניידת סמואה, כאשר הוא אווחז טלפון נייד בידו הימנית ולוחץ על המספר עם אגדלו.

העד הוראה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני שוטר גם בלב ת"א, לא החזקתי טלפון, אתה יכול לראות שאין שיחות יוצאות, אתה יודע מי זה שלומי מזרחי".

העד נחקר והשיב כי אינו עורך חיפוש לאיטור טלפונים ניידים ואין בודק אותם, לא זכר את מהירות נסיעתו של הנאשם, אך השיב כי היה עומס תנועה ונסעה במהירות איטית והכחיש כי איים על הנאשם.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא שוחח בטלפון הנייד, כפי שאפשר לראותות ב-נ/1 וכן, טען כי כדי לקרוא, הוא צריך להרכיב משקפיים ולא עשה כן בזמן הנהיגה. עוד טען הנאשם, כי לרכבו שימוש כהות ובמהירות בה נסע, העד לא יכול היה לראותו אותו וכי העד נהג כלפי בבריות ורצה לקחת ממנו את תעודת המתנדב שלו.

הנאשם נחקר והסביר כי כאשר העד רצה לקחת ממנו את התעודה, הוא יצר קשר טלפוני עם סגן ניצב שלמה מיכאל וזה הורה לעד להחזיר לו את התעודה וכי אינו מכיר את "שלומי מזרחי".

לשאלת בית המשפט, השיב הנאשם כי הטלפון הנייד היה בתוך תיקו, שכן חזר משדה התעופה.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, ראיתי שהוגשו מטעם ושמעת' עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המווחסת לו בכתב האישום וזאת מהnimוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאיושם. העד נסע לימיון של הנאשם, בנידת סמואה והבחין, ללא כל הפרעה, באופן אחיזתו של הנאשם בטלפון הנייד ואופן השימוש בו, כמפורט ב-ת/1.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם, לא עשתה עלי רושםאמין. הנאשם שב והציג בכל הזדמנות את היותו מתנדב במשטרת ונראה כי ניסה לעשות שימוש בתעודת המתנדב, על מנת למלט עצמו מהדו"ח.
4. הנאשם טען במועד ההקראה כי לא היה אותו טלפון נייד ברכב, אך לשאלת בית המשפט, בדיון ההוכחות, השיב כי הטלפון הנייד היה בתיקו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמו, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשנת התביעה, הנסי קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ל"י ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד המאשימה בלבד